

Opět jsem se po roce vypravil do Sokolova za Mílou Pražákem, pořadatelem [Folkové Ohře](#), která se letos spojila s dalším tradičním festivalem Sokolovským dostavníkem. Oba festivaly proběhly v jednom termínu

[23. -24. 8. 2024](#)

, na dvou scénách, tábořišti Dronte a Starém náměstí.

Z pátečního večera jsem zastihl už pouze **Ginevru**, která předvedla svůj standardní repertoár a nezklamala. Sobotní program jsem si užil komplet. Otevíral jej

Pavel Pokorný

, písničkář, který s sebou donesl i všechna svá CD a zpěvníky. Otevírat festival je vždy těžká úloha, ale Pavlovi se povedlo posluchače zaujmout, písničky měl vyrovnané kvality a kladl důraz spíše na texty. Pavla Pokorného střídali

The Folks

, zahráli hity, které posluchači znají jak z koncertů, tak i z rádia a přidali zřejmě neposlouchané písničky. The Folks jsou rozhodně osvěžením naší folkové scény. Pak přišla změna žánru. Příznivci příjemné kombinace bluegrassu a country si přišli na své při vystoupení skupiny

Frýda and Company

, která ukázala šíři svého repertoáru, postaveného hodně na svižných skladbách, což byla další příjemná změna.

Jako další šla kapela **Madam v triku**, představila své nové CD, nezapomněla zahrát *Období vzdoru*

Punčocháčky

a publikum se bavilo. Opět svěží vítr na naší scéně a navíc trochu jiného typu, než The Folks. Dalším, skoro tradičním účinkujícím, byli

Roháči.

Předvedli standardní výkon, nezapomněli na tradiční pecky a ukázali, že jsou jim vlastní i písničky jiných autorů a jiných žánrů. Asi nejpočetnější uskupení na pódiu byla

Třetí míza

, volně navazující na Druhou mízu Vojty Zíchy. Trošku jsem je žánrově nedokázal zařadit, ale vůbec to nebylo na škodu. Myslím si, že každou písničkou potěšili někoho jiného.

Vítězem jihočeského kola Porty bylo duo **Zenotonin** (Živana Stupková a Jiří Toman), které na

festival připlulo dokonce na raftu. Když budou hrát, hrát, hrát a soutěžit na Portách, mají před sebou výbornou perspektivu – talent na to mají. Nu a nakonec osvědčené hvězdy. Nejprve

Pacifik

, který se evidentně na pódiu baví stále více a daří se jim to přenést i na posluchače. Zahráli i moje oblíbené

Stříbrné stromy

.

Závěr festivalu obstarala

Strašlivá podívaná

, která diváky naprosto strhla. Mnozí z nich si písničky „Strašlivky“ dokonce zpívali, bylo poznat, že publikum je jejich tvorby už znalé. K pohodě festivalu přispěl i fakt, že nebyla přísně určená hodina konce, takže mírné přetažení času nejenže nevadilo, ale pomohlo vychutnat si naplno atmosféru večera.

Veškerý servis opět zajišťovali studenti gymnázia Přírodní škola, za což jim patří obdiv a dík.